GAG Galerie Garáž Zlín

91. ČIN: Václav Rodek

Emanuel se rozrušil a vypustil divoké koně

Vernisáž: 10. 7. 2026. 19:00

Výstava do: 10. 9. 2026, finisáž: 11. 9. 2026, 18:00

Foto dokumentace: Patrik Fica

Každá akce způsobuje reakci. Obraz, pokud je vypovídající, probudí reakci. Barva vzbudí pocit, kombinace barev spouští reakci diváka. Metafora je atributem božského stvoření. Stvoření je metaforou Boha. Realita je iracionální. Pole pro malbu. Pole pro metaforu. Obraz je květinou louky světa. Myšlenka jezuitského filozofa, marinistického básníka a rétora Emanuela Tesaura, věnovaná reakci na dílo Galileiho ducha, je bravurní víceúrovňovou hrou. Rehabilitace současného malířského obrazu je tím předurčena. Je teď pouze na malíři, zda má schopnost být originální a osobně nekompromisní. Tato výstava pracuje s motivem a s něčím, co je za ním. Hájemstvím vizuálního umění je ona komplexní nevysvětlitelnost kouzla malby. V obrazech je použita metafora a ta nemá pouze narativní rovinu. Je to barevná i tvarová hra. Motiv, který nemusí mít sám o sobě nejhlubší logické figury, může provedením a metaforou těchto parametrů dosáhnout. Vždyť podle Emanuela, v mé volné metaforické interpretaci, je metafora vtipem Boha, jeho „Velikosti“.

Hlavní část tvorby Václava Rodka (*1976) je klasická malba pracující s fenoménem barvy, kompozicí a prostorem obrazového plánu. Téma jednotlivých obrazů a sérií obrazů mají vazbu na neverbální i verbální prostředky tvorby. Zabývá se narativním příběhem a jeho transpozicí, kontextualizaci i recyklací. Důležitým prvkem je abstrahování malířského gesta a pojímaní abstrakce jako rovnocenné vyjadřovací metody v obraze. Mezi těmito fenomény často osciluje, což vede k vytváření vlastní malířské filozofie.
Klasickou malbu často obohacuje netradičními materiály, které ve své vazbě s „malovaným“, nesou požadovanou informaci. Ta je polarizovaná mezi odkazovou rovinu materiálu a jeho estetickou hodnotou. Do obrazů jsou vkomponovány například dřevěné dýhy, syntetické náhražky dřevěné struktury, napouštěcí mořidla, laky, oleje vosky. Výsledná kompilace se stává obrazovým hybridem.
Téma obrazů je vyjádřeno, jak klasickými obrazovými schématy, tak používáním juxtapozičních, postprodukčních, re-interpretačních konstrukcí. Obsah je kódován myšlenkovými smyčkami do novotvarů odkazující na předešlé realizace. V obrazovém rhizomu vznikají jak série obrazů, tak sériově nevázané realizace.

EN

Every action causes a reaction. A painting, if it is meaningful, evokes a reaction. Color arouses a feeling; a combination of colors triggers a reaction in the viewer. Metaphor is an attribute of divine creation. Creation is a metaphor for God. Reality is irrational. A canvas for painting. A canvas for metaphor. A painting is a flower in the meadow of the world. The idea of the Jesuit philosopher, Marinist poet, and rhetorician Emanuel Tesauro—dedicated to a response to the work of Galileo's spirit—is a masterful, multi-layered play. The rehabilitation of the contemporary painted image is thereby predestined. It is now solely up to the painter whether he has the ability to be original and personally uncompromising. This exhibition works with the motif and with what lies beyond it. The domain of visual art is the complex, inexplicable magic of painting. Metaphor is used in the paintings, and it does not exist solely on a narrative level. It is a play of color and form. A motif that may not, in and of itself, possess the deepest logical figures can achieve them through execution and the metaphorical interpretation of these parameters. After all, according to Emanuel—in my loose metaphorical interpretation—a metaphor is God's joke, His "Greatness."

The main body of Václav Rodek's (*1976) work consists of classical painting that explores the phenomena of color, composition, and the pictorial plane. The themes of individual paintings and series of paintings are linked to both nonverbal and verbal means of expression. He focuses on narrative stories and their transposition, contextualization, and recycling. An important element is the abstraction of the painterly gesture and the conception of abstraction as an equal method of expression within the painting. He often oscillates between these phenomena, which leads to the development of his own painting philosophy. He often enriches classical painting with unconventional materials that, in their relationship to the "painted" element, convey the desired information. This information is polarized between the referential level of the material and its aesthetic value. For example, the paintings incorporate wood veneers, synthetic substitutes for wood texture, wood stains, varnishes, oils, and waxes. The resulting composition becomes a pictorial hybrid.
The theme of the paintings is expressed both through classical pictorial schemes and through the use of juxtapositional, post-production, and reinterpretative constructions. The content is encoded through conceptual loops into neologisms that refer to previous works. Within this pictorial rhizome, both series of paintings and works not bound by a series emerge.